C/2023/995

17.11.2023

Tiivistelmä komission päätöksestä,

annettu 22 päivänä syyskuuta 2023,

liittyen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaiseen menettelyyn

(ASIA AT.37990 - Intel)

(tiedoksiannettu numerolla C(2023)5914 final)

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(C/2023/995)

Komissio antoi 22. syyskuuta 2023 päätöksen liittyen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaiseen menettelyyn. Komissio julkaisee osapuolen nimen ja päätöksen olennaisen sisällön sekä mahdollisesti määrättävät seuraamukset neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 ([1]) 30 artiklan säännösten mukaisesti. Se ottaa huomioon yritysten oikeutetut edut sen suhteen, ettei niiden liikesalaisuuksia paljasteta.

1. **JOHDANTO**

(1) Komissio antoi 22. syyskuuta 2023 päätöksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ('SEUT-sopimuksen') 102 artiklan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ('ETA-sopimuksen') 54 artiklan yhtenä kokonaisuutena pidettävästä jatketusta rikkomisesta.

(2) Päätös on osoitettu Intel Corporationille ('Intel'). Rikkominen muodostui lainvastaisista maksuista, joita Intel oli suorittanut kolmelle tietokonevalmistajalle (HP, Acer ja Lenovo) ja joiden tarkoituksena oli estää tai viivästyttää tärkeimmän kilpailijan x86-keskusyksikön sisältävien tuotteiden markkinoille saattamista ja rajoittaa näiden tuotteiden käytettävissä olevia myyntikanavia (nämä olivat ns. peittelemättömiä kilpailunrajoituksia). Rajoitukset olivat käytössä marraskuun 2002 ja joulukuun 2006 välisenä aikana.

(3) Tämä päätös koskee sakon osittaista uudelleen määräämistä Intelille sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin kumosi 13. toukokuuta 2009 annetun alkuperäisen päätöksen osittain vuonna 2022.

2. **MENETTELY**

(4) Komissio antoi 13. toukokuuta 2009 päätöksen ('vuoden 2009 päätös') sakon määräämisestä Intel Corporationille ('Intel'), koska Intel oli käyttänyt väärin määräävää asemaansa x86-keskusyksikköjen markkinoilla ja rikkonut siten SEUT-sopimuksen 102 artiklaa ja ETA-sopimuksen 54 artiklaa. Vuoden 2009 päätöksessä todettiin, että Intel oli syyllistynyt yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen noudattamalla strategiaa, jonka tarkoituksena oli sulkea kilpailijat x86-keskusyksiköiden markkinoilta, ja että tämä strategia koostui kahdentyyppisistä toimintatavoista sen asiakkaisiin (alkuperäisiin laitevalmistajiin eli OEM-valmistajiin) nähden: ehdollisista hinnanalennuksista ja peittelemättömistä kilpailunrajoituksista. Komissio määräsi asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan nojalla tästä rikkomisesta Intelille 1 060 000 000 euron sakon.

(5) Intel valitti vuoden 2009 päätöksestä unionin yleiseen tuomioistuimeen, joka hylkäsi kanteen kokonaisuudessaan 12. kesäkuuta 2014 asiassa T-286/09 antamallaan tuomiolla. Intel valitti tästä tuomiosta unionin tuomioistuimeen, joka palautti asian 6. syyskuuta 2017 unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä tutkisi yleisten tosiseikkojen ja taloudellisten seikkojen perusteella, saattoivatko kyseiset ehdolliset hinnanalennukset rajoittaa kilpailua.

(6) Unionin yleinen tuomioistuin antoi 26. tammikuuta 2022 asiassa T-286/09 RENV tuomionsa, jossa se kumosi vuoden 2009 päätöksen siltä osin kuin kyse oli ehdollisiin hinnanalennuksiin liittyvästä rikkomisesta. Samalla se hylkäsi Intelin väitteen, jonka mukaan HP:lle, Acerille ja Lenovolle suoritettuihin maksuihin (ns. peittelemättömiin

([1]) EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 411/2004 (EUVL L 68, 6.3.2004, s. 1).

rajoituksiin) olisi sovellettava samoja oikeudellisia arviointiperusteita ja periaatteita kuin hinnanalennuksiin, ja näin ollen pysytti yhtenä kokonaisuutena pidettävän jatketun kilpailusääntöjen rikkomisen siltä osin kuin se koostui peittelemättömistä rajoituksista. Koska unionin yleinen tuomioistuin ei voinut määrittää ainoastaan peittelemättömiin rajoituksiin liittyvän sakon määrää, se kumosi koko sakon.

(7) Komissio ilmoitti Intelille 2. toukokuuta 2023 päivätyllä kirjeellä aikovansa antaa uuden päätöksen, jolla Intelille määrätään sakko neuvoston asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan nojalla, koska se oli syyllistynyt yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen, joka koostui vuoden 2009 päätöksessä tarkoitetuista ja Euroopan unionin tuomioistuimen vahvistamista peittelemättömistä rajoituksista. Komissio ilmoitti Intelille myös menetelmästä, jota se aikoi käyttää sakon määrittämiseen. Intel vastasi kirjeeseen 26. kesäkuuta 2023.

(8) Kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevä neuvoa-antava komitea antoi 21. syyskuuta 2023 asiasta myönteisen lausunnon. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja antoi asiassa loppukertomuksensa 22. syyskuuta 2023.

(9) Tällä päätöksellä, jolla määrätään sakko asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan nojalla, pyritään korjaamaan tilanne, jossa komission toteama kilpailusääntöjen rikkominen peittelemättömien rajoitusten osalta on yhä pätevä ja sillä on oikeusvoimaa, kun taas rikkomisesta määrätty sakko on kumottu.

3. **SAKOT**

(10) Sakon määrittämiseksi komissio tukeutuu vuoden 2009 päätöksessä todettuun ja tuomioistuinkäsittelyssä vahvistettuun arvioonsa tosiseikoista. Päätös on osoitettu samalle oikeushenkilölle eli Intel Corporationille kuin vuoden 2009 päätös, eikä se sisällä uusia väitteitä tai todisteita.

(11) Kuten vuoden 2009 päätöksen johdanto-osan 1 773–1 777 kappaleessa todetaan, sakon perusmäärää määritettäessä huomioon otettava myynnin arvo vastaa Intelin Euroopan talousalueella sijaitsevilta yrityksiltä laskuttaman x86-keskusyksiköiden myynnin vuotuista arvoa.

(12) Koska peittelemättömiin rajoituksiin sisältyi maksuja, joiden ehtona oli, että OEM-valmistajat peruuttavat, rajoittavat tai viivyttävät AMD:n x86-keskusyksiköihin perustuvien pöytätietokoneiden ja kannettavien tietokoneiden myyntejä, sakon perusmäärää määritettäessä otetaan huomioon ainoastaan pöytätietokoneisiin ja kannettaviin tietokoneisiin liittyvän myynnin arvo. Näin ollen, toisin kuin vuoden 2009 päätöksessä, komissio ei ota huomioon palvelimiin liittyvien x86-keskusyksiköiden myynnin arvoa.

(13) Koska viimeinen peittelemätön rajoitus päättyi joulukuussa 2006, komissio ottaa huomioon vuoden 2006 myynnin arvon sakkoja koskevissa komission suuntaviivoissa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

(14) Vakavuusasteen osalta on todettava, että vaikka rikkomisen vakavuus, markkinoiden koko ja ominaispiirteet sekä rikkomisen maantieteellinen laajuus viittaavat kaikki siihen, että vuoden 2009 päätöksen alkuperäinen 5 prosentin vakavuusprosentti olisi edelleen asianmukainen, komissio katsoo, että peittelemättömät rajoitukset olivat laajuudeltaan ja intensiteetiltään vähäisempiä kuin hinnanalennukset. Ne koskivat kolmea OEM-valmistajaa ja keskittyivät tiettyihin tuotteisiin tai tuotelinjoihin tai myyntikanaviin eivätkä kokonaisiin liiketoimintasegmentteihin. Näin ollen komissio soveltaa sakon perusmäärää määrittäessään 4 prosentin vakavuusprosenttia.

(15) Peittelemättömät rajoitukset kestivät marraskuusta 2002 joulukuuhun 2006. Koska kaksi ensimmäistä peittelemätöntä rajoitusta päättyivät ennen viimeisen peittelemättömän rajoituksen alkamista, kokonaiskestoa sakon laskentaa varten lyhennetään kahden ensimmäisen peittelemättömän rajoituksen päättymisen ja viimeisen peittelemättömän rajoituksen alkamisen välisellä ajanjaksolla. Tämä vastaa marraskuun 2002 ja toukokuun 2005 sekä kesäkuun 2006 ja joulukuun 2006 välistä vuosien lukumäärää.

(16) Vuoden 2009 päätöksessä ei ole todettu seikkoja, jotka vahvistaisivat Inteliä koskevien lieventävien tai raskauttavien seikkojen olemassaolon. Komissio ei näe mitään syytä poiketa tästä kannasta tässä päätöksessä. Mikään ei viittaa siihen, että menettelyn kesto olisi ollut kohtuuton, kun otetaan huomioon kaikki olosuhteet, mukaan lukien se, että tähänastinen menettely on tulosta intensiivisestä hallinnollisten ja oikeustoimien sarjasta.

(17) Komissio määräsi Intelille 376 358 000 euron sakon. Sakko ei ylitä asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan mukaista 10 prosentin osuutta liikevaihdosta.